

- אגרת השבת -

דער בריוו וואס דער שבת קודש האט געשיקט פאר'ן הייליגן אבן עזרא זי"ע

אָנִי שַׁבַּת עֲטֻרַת דָּת יְקָרִים, רְבִיעִית בְּעֶשְׂרֵת הַדְּבָרִים:

איך (דער) שבת בין די קרוין פון די טייערע געזעצן, דער פערטער פון די עשרת הדברות:

וּבֵין הַשָּׁם וּבֵין בְּנָיו בָּנִיו אֲנִי אוֹת, בְּרִית עוֹלָם לְדוֹר דּוֹרִים:

און צווישן השי"ת און זיינע קינדער (די אידן) בין איך א צייכן, אן אייביגע בונד אויף אייביגע דורות:

וְבִי כָל מַעֲשָׂיו כְּלָה אֱלֹהִים, וְכֵן כְּתוּב בְּרֵאשִׁית כָּל סְפָרִים:

און אין מיר (אום שבת) האט דער אויבערשטער פארענדיגט אלע זיינע ווערק, און אזוי שטייט אין אנפאנג פון אלע ספרים (ד.מ. סדר בראשית):

וְלֹא יָרַד אֵז מִן, לְמַעַן אֶהְיֶה מוֹפֵת לְהוֹרִים:

און קיין מן האט דעמאלט (אום שבת) נישט גענידערט, כדי איך זאל זיין א צייכן פאר די עלטערן (אן שבת נידערט נישט קיין מן, נאר פרייטאג

געפינט יעדער מענטש דאפעלט - פאר פרייטאג און אויך פאר שבת, דאס איז א צייכן אז השי"ת האט געהייליגט און געבענטשט דעם שבת):

אֲנִי עֹנֵג לַחַיִּים עַל הָאָדָמָה, וּמְרַגֵּעַ לְעַם שׁוֹכְנֵי קְבָרִים:

איך בין א פארגעניגן פאר די לעבעדיגע אויף דער ערד (מ'איז מקיים עונג שבת), און א אפרוה פאר'ן פאלק וואס רוה'ען און די קברים

(ווייל אום שבת רוה'ט דער גיהנם):

אֲנִי חֲדוֹת זְכָרִים גַם נְקֻבוֹת, וְשֹׁשִׁים בִּי זְקֵנִים עִם נְעָרִים:

איך בין דער פרייד פון מענער און אויך פרויען (ווייל שבת ארבעט קיינער נישט), און עס פרייען זיך אין מיר אלטע און יונגע (ווייל די אלטע

געניסן פון עבודת השם, אן די יונגע וועלכע האבן נאך נישט די השגות, געניסן פון ווירקליכן עונג שבת):

וְלֹא יִתְאַבְּלוּ בִּי אַבְלִים, וְכִי לֹא יִסְפְּדוּ עַל מוֹת יִשְׂרָאֵל:

עס טרויערן נישט אין מיר קיין אבליים (ווייל שבת פירט זיך נישט אבלות) און מ'איז נישט מספיד אפילו אויפ'ן טריט פון רעכטפארטיגע:

הַשָּׁקֵט יִמְצָאוּ עֶבֶד וְאִמָּה, וְהַגֵּרִים אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֵים:

א רוה'אינג געפינט דער קנעכט און אויך די דינסט (אפילו א עבד און א שפחה טארן נישט ארבעטן אום שבת), און אויך די וועלכע וואונען אין די

שטעט צווישן אידן טאר א איד זיי נישט לאזן ארבעטן:

יִנְיָחוּן כָּל בְּהֵמוֹתֵיהֶם בְּיַד אִישׁ, בְּפּוֹסִים בְּחִמּוּרִים וּבְשׂוֹרִים:

מ'מעג לאזן אלע בהמות ביי דעם מענטש (דעם פאסטוך), סיי די פערד און די אייזלען און די אקסן (ער מעג ארויס נעמען די בהמות אין פעלד און

די בהמות עסן די גראז כאטש זיי רייסן דאס ארויס פון דער ערד אום שבת):

וְכָל מִשְׁפִּיל בְּיַנּוּ הוּא יִקְדָּשׁ, וְגַם יִבְדִּיל הַשׁוֹבִים בְּנִזְרֵיהֶם:

און יעדער פארשענדיגער מאכט קידוש אויף וויין, און אויך הבדלה מאכט ער און ער ווערט באטראכט ווי איינער וואס איז

אפגעשיידט פון תענוגי עולם הזה (כאטש ער טרינקט וויין, וויבאלד אבער אז ער טרינקט נאר וואס עס פאדערט זיך לויט'ן דין - איז ער אפגעשיידט פון תאוות עולם

הזה):

בְּכָל יוֹם יִמְצָאוּ שְׁעָרֵי תְבוּנָה, בְּיוֹמוֹ נִפְתָּחוּ מֵאָה שְׁעָרִים:

יעדן טאג געפינט מען טויערן פון פארשטאנד (די וואס לערנען תורה פארשטייען לויט זייער שכל) אבער אום שבת געפינט מען הונדערט מאל אזוי פיל (ווייל

אום שבת עפענען זיך די טויערן פון הבנת התורה):

מְכַבֵּד מַעֲשֵׂוֹת דָּרָךְ, וְנִכּוֹן מִצָּא חֶפְצֵי וְדָבָר דְּבָר:

עס איז גע'עהרט פון טאן אייגענע וועגן (לויט'ן פסוק וכבדתו מעשות דרכיך) און רעכטפארטיג פון טאן אייגענע באשעפטיגונגען און נישט

רעדן וואכענדיגע זאכן:

וְשִׁמְרֵתִיךָ מִכָּל אֲשֶׁם, לְמַעַן שְׁמֹרְתָנִי מֵאֵד מִימֵי נְעוּרַיִם:

און איך וועל דיך היטן פון יעדן שולד, ווייל דו האסט מיך זייער געהיטן פון דיינע יוגענט יאהרן:

בְּזִקְנוֹתַי שְׁנָנָה נִמְצָא בְּךָ, אֲשֶׁר הוּבֵא אֵלַי הַסְּפָרִים:

אבער אויף דער עלטער געפינט זיך ביי דיר א אומווייליגער שולד, וואס עס איז צו דיר געברענגט געווארן די ביכער:

וְשָׁם כְּתוּב לְחַלְלֵי יוֹם הַשַּׁבָּתִי, וְאֵיךְ תַּחֲשֶׂה וְלֹא תִדָּר נְדָרִים:

און דארט שטייט צו מחלל שבת זיין, און וואזוי קענסטו שווייגן און זאלסט נישט א נדר טאן:

לְחַבֵּר אֶגְרַת דָּרָךְ אֲמוּנָה, וּתְשַׁלְּחָנָה לְכָל עַבְרִים:

צו פארפאסן א בריוו לויט דער אמת'דיגער אמונה, און זאלסט עס צושיקן איבעראל (וואו אידן וואוינען):